

kendt, at Generalsekretæren for K. F. U. M., cand. theol. Olaf Jessen, gentagne Gange, to Gange i alt Fald, har henvendt sig til Kirkeministeren med Ansøgning om at blive ordineret Medhjælper hos Sognepræst Bartholdy Møller i Brabrand i Aarhus Stift. Han tilbød uden Løn at betjene et Distrikt i Sognet, hvor man ønskede at paabegynde et særligt Sognearbejde — True hedder Stedet — og at holde 15 Gudstjenester dér i Aarets Løb. Saa skulde han samtidig fortsætte sit Sekretærarbejde i K. F. U. M. Fra K. F. U. M.'s Side har man i høj Grad ønsket at faa ham ordineret, hvilket vilde være til stor Støtte for dette meget vigtige Arbejde i vort Folk og i vor Kirke.

Nu er der her forskellige Spørgsmaal, der kommer frem. Jeg skal først omtale selve Spørgsmaalet om Ordination af en Mand, der har denne Stilling som Sekretær i K. F. U. M. og altsaa væsentlig ofrer sig for denne Gerning. Der er jo ikke Tvivl om, at det vilde betyde en Fornøelse med Hensyn til Ordinationsforholdene i vor Folkekirke, om man gav en saadan Sekretær Ordination, uden at han havde noget fast Embede i Kirken. Men mig forekommer det, at det vilde ligge i ret Linie med de Ordninger, man paa anden Maade har truffet, og i det hele taget i ret Linie med den Betydning, som de kirkelige Institutioner og Foreningsarbejdet i Øjeblikket har i vor Kirke. Jeg synes, at hvis man kan tillade Indre Mission i København at have sin Sekretær ordineret, kan man saamænd ogsaa tillade K. F. U. M. at have sin Generalsekretær ordineret, og dette, at han optraadte som Præst i Folkekirken, vilde utvivlsomt i høj Grad støtte hans Arbejde og give det en Basis.

K. F. U. M. og dens Arbejde er jo velkendt, og ganske særlig vil det nu være kendt for en Række af Tingets Medlemmer, da vi forleden var inviterede til at besøge Foreningen her i København og havde Lejlighed til at se, hvilket stort Arbejde den gør for vort Folk, navnlig med Hensyn til Soldaterne. Ganske det samme Arbejde gøres forskellige andre Steder, hvor det er paa krævet. Jeg kan i det hele taget sige, at K. F. U. M. optræder paa bestemt folkekirkelig Grund og tjener vor Folkekirke, og Kandidat Jessen har da ogsaa stærkt betonet, hvorledes dette, at han fik Ordi-

nation, vilde være en yderligere Pointering af det folkekirkelige ved K. F. U. M.

Nu er det min Mening, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om en saadan Fornøelse med Hensyn til Ordinationsforholdene bør bero paa Biskoppernes Erklæring, og jeg synes, det var rimeligt, at Kirkeministeren henvendte sig til samtlige Biskopper og krævede deres Erklæring med Hensyn til Spørgsmaalet: at give en teologisk Kandidat, der er Sekretær i K. F. U. M., Ordination. Jeg kan i alt Fald ikke finde, at det er rigtigt, at dette Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, bliver henlagt, fordi en enkelt Biskop muligvis er uvillig stemt overfor det. Men rent bortset fra denne principielle Sag, Ordinationen, hvis Afgørelse jeg altsaa mener i egentlig Forstand tilhører Biskopperne, er Sandpunktet givet, naar Sagen som her er kombineret med Tilbud om en bestemt Præstegerning i et bestemt Sogn — Præstegerningen i Brabrand Sogn. Naar Forholdet er det, at Præsten og Menighedsraadet enstemmigt ønsker denne unge Mand knyttet til dette Sognearbejde, og dette Sognearbejde, selv om man naturligvis maa sige, at det har et beskedent Omfang, dog ikke paa nogen Maade er mindre end mange andre Steder, hvor man har Kateketer, som er ordinerede til deres Arbejde, forekommer det mig, at det var rigtigt, at Kirkeministeren imødekom Ønsket, og jeg forstaaer ikke, hvordan han kan afvise denne Sag.

Der er en Ting til, der vedrører dette specielle Tilfælde. Det er dette, at Kandidat Jessen har gjort opmærksom paa, hvorledes han, som i 9 Aar har staaet paa den betydningsfulde Post som Generalsekretær for denne store Forening, og som jo i disse Aar har haft Lejlighed til utallige Gange at tale i Kirker og i det hele gør et Ungdomsarbejde, som er bestemt knyttet til Kirken, paa en Maade bliver straffet for det, idet Anciennetsreglerne er saadanne, at samtidige af ham, der er gaaet ud i præstelig Virksomhed, vil staa et Lønningstrin højere end han, hvis han gaar over til Præstearbejde. Det forekommer mig, at nu, da vi snart nærmer os til den Tid, da Lønningssloven skal optages til Revision, var det rimeligt at tage Sekretærerne i K. F. U. M. med, saaledes at deres Tjenestetid dér regnedes dem til gode ved deres